

Tað ræður um at vera nóg lokalur

EYÐUN KLAKKSTEIN

Norðlýsið er einasta lokalblað í Føroyum. Blaðið, sum heldur til á Rygsvegi í Klaksvík, kemur út einuferð um vikuna, hvønn friggjadag, og hevur nú meira enn 80 ár á baki. Oliver Joensen hevur verið blaðstjóri síðani 1977.

– Eg byrjaði á Klaksvíkar Prentsmiðju í 1972, og har kom eg við í arbeiðið við Norðlýsinum. Eg byrjaði at seta blaðið í 1973, við undantaksloyvi frá Prentarafelagnum, tí eg var ikki prentari, og byrjaði samstundis so smátt at skriva í blaðnum. Eg hevði áhuga fyri tí, og skrivingin fall meira og meira á meg, greiður Oliver Joensen frá.

– Í 1977 vóru vit nakrir sum keypti navnið á blaðnum frá Evald Kjølbro, og byrjaðu fyrri okkum sjálvar. Vit keyptu eina setimaskinu og prentaðu blaðið á Klaksvíkar Prentsmiðju.

Okkurt um 20 fólk stóðu aftanfyrri blaðið hesa tíðina, men afturat Oliver Joensen, vóru tað serliga Símun Mikael Poulsen og Eigil Hentze, sum arbeiddu við blaðnum.

Sum eitt kuriosum kann nevast, at upprunin hjá Oyggjatiðindi var ein síða í Norðlýsinum, sum Lasse Klein stóð fyrri, um hesa tíðina. Lasse flutti seinni út í Eysturoynna og fór undir sitt egnu blað har. Seinni tók bróðurin, Dan Klein, yvir og blaðið skifti navn til Oyggjatiðindi og flutti til Havnar. Men alt byrjaði sum ein síða í Norðlýsinum, kallað *Millum fjarða*.

Í 1980 keypti Norðlýsið sína egnu prentmaskinu, og teir á blaðnum fóru tá undir at prenta blaðið sjálvir. Teir høvdu eina bókapressu, og tí var nógv arbeidda av at fæla blaðið við hond. Tað verður ikki gjørt longur, blaðið fer til Havnar, har tað verður prentað á Sosialinum.

Einasti í starvi fulla tíð

So við og við góvust aðrir á Norðlýsinum, og skrivingin fæll alsamt meira á Oliver Joensen. Í 1985 gavst hann í skúlanum, har hann hevði arbeiði, og fór í starv fulla tíð á Norðlýsinum. Í dag er blaðstjóri einasta fólk, sum er í fírstu starvi á Norðlýsinum. Hann hevur tveir mans afturat sær sum skriva. Annar er Símun á Høvdanum og hin er sonur Oliver, John William Joensen, sum er útbúgvin prentari, og tekur sær av at umbróta blaðið.

– Vit gera blaðið klárt til

í meira enn 80 ár hevur Norðlýsið givið klaksvíkingum lokaltíðindi, og blaðstjóriin seinastu 20 árini hevur verið Oliver Joensen. Hann heldur blaðið hava stóran týdning fyrri lokalsamfelagið, og vísur á, at almennu loftmiðlarnir gera alt ov lítið burtur úr útjaðaraøkjunum

– Vit skulu ikki vera so bangin fyrri kapping úr úrheimi, tí einki fara feryingar at lata seg noyða við Sky og BBC og onga Dagur og Vika. Okkara heimligi heimur fer altíð at vera meira viðkomandi, og so leingi, sum føroyskar sendingar verða gjørdar, fara føroysku loftmiðlarnir at yvirleva, sigur Oliver Joensen, sum hevur avgjórda meining um, at SvF og ÚF skulu missa síni monopol.

prentingar her hjá okkum, og hósmorgun fer tað so suður til Havnar, har tað verður prentað. Blaðið kemur so norður aftur um kvøldið, og fæst til keyps í

leysasølunum í Klaksvík hóskvøld, sigur Oliver Joensen.

Mikudagurin er sostatt stóri dagurin á blaðnum, og tá verður arbeiði langt út á

kvøldið, ofta eisini út á náttina, við at gera blaðið liðugt. Tá blaðið er farið suður til Havnar hósmorgun, er betur friður á blaðnum aftur, og tað er í hesum friðinum,

at blaðmaðurin á Sosialinum og blaðstjóriin á Norðlýsinum hava funnið saman til eitt prátt.

– Vit eru hampuliga væl útgjørdar til blaðarbeiðið.

Vit umbróta blaðið á teldu, og allar myndir verða skannaðar inn á telduna á einum sokallaðum skannara. Arbeiði verður so við teksti og myndum á skermunum, og tá síðurnar eru liðugt uppsettar, verða tær printaðar út, og vit eru lidnir við blaðið, sigur Oliver Joensen.

Burtur við monopolinum

Oliver Joensen vendir sær ofta móti fjølmiðlunum, sum halda til í Havn, og hevur ikki altíð bestu skoðsmálini at bera teimum.

– Eg haldi at fjølmiðlarnir gera alt ov lítið við bygdirnar og útjaðaraøkini. Blaðini hava helst ikki orkuna til tað, men tað er eingin umbering hjá Útarpinum og Sjónvápinum, sum hava monopol, sigur Oliver Joensen.

– Tað er ómetalt torført at fáa Sjónvápið og Útvarpið norður til Klaksvíkar, tá nakað hendir her norðuri. Eg havi sjálvur roynt tað, og eg má siga, at tað er næstan ógjørligt. Teir koma ikki norður, tá nakað er her, men tá kalendarin hjá teimum sigur, at nú skulu teir til Klaksvíkar, so koma teir norður og finna uppá eitt ella annað.

– Eg eri avgjørt ímóti monopolinum hjá Sjónvápinum og Útvarpinum, og eri fyrri, at loyvt verður at senda nærvarp, bæði útvarp og sjónvarp. Her í Klaksvík haldi eg avgjørt, at tað er grundarlag fyrri at senda nærvarp, og tey hevði verið ein stórur fyrimunur fyrri lokalsamfelagið. Vit skulu ikki vera so bangin fyrri tí, sum kemur úr luftini úttanfrá, tí okkara heimligi heimur er hóast alt nógv meira viðkomandi enn úrheimurin, og um eg visti, at grannin hjá mær var í útvarpinum, so valdi eg heldur at lurta eftir honum, enn nøkrum øðrum.

– Tosað verður eisini nógv um kappingina sum loftmiðlarnir hava við útlendskar rásir, men har haldi eg at vit eru ov bangin. Einki fara feryingar at lata seg noyða við Sky og BBC og onga Dagur og Vika. So leingi sum føroyskar sendingar verða gjørdar, yvirleva føroysku loftmiðlarnir, sigur blaðstjóriin á Norðlýsinum.

Nóg lokalir

At Norðlýsið er eitt lokalblað, sæst best við at kaga í tað. Tíðindini í blaðnum snúgva seg í størsta mun um ymist, sum hendir í Klaksvík, og tað er eisini tí at